



Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

9.439

Szerző:

Cím: *Pesti esték.*Forrás: *Világ**Bp.**1914 VIII. 16.*

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Hely

Idő

" 1914 "

Személy

Helyszám

Pesti esték

Hangos és lüktető estéi vannak most Budapestnek. Az Andrásy-uton és a körutakon ezernyi-ezer ember, mindenünnen jönnek, a város minde tájáról; az utca most egyetlen nagy találkozó helye a város minden népének. Hírek és izgalmak száguldanak végig az embertengeren. Csoportok támadnak, amiknek közepén valaki magyaráz valamit; mások híreket hoznak, mik nem is tudni, hol születnek, aztán tüntetők vonulnak fel, akik magukkal söprik az emberiségeket . . .

Este nyolc óra. Az Oktogon felől lámpionok színes fényei lobognak. Zászlók lengedeznek. Dal, ének. Megperdül a dob, zug a réztányér. Zászlók alatt, magyar zászlók alatt katonák, csukaszürke ruhájuk szalag és bokréta. Duhajosan félrevert sapkák. Nótázó jókedv.

— . . . Ha még egyszer azt üzeni . . .

Közöttük megszaporodnak az emberek. Katonák, civilek egymásba karolva, egymást átölelve.

A Patefon előtt megállanak. Csörömpölve tört be két ablak. Aztán tovább mentek. Duhajosan, félrevert kalappal énekelnek.

— . . . Mindnyájunknak el kell menni . . .

Este kilenc óra. A köruton fekete seregek mennek. Zene hallik. Cigánybandák kávéházról-kávéházra járnak, szilaján muzsikálnak.

— Fel fel vitézek . . .

Az utca göröncös kövén katonák táncolnak.

— Csuha, csuha! Adta szerbje nesze ne . . .

A villamosok, kocsik megállanak — katonák táncolnak.

A rendőrautó száguld. Gyerekek futnak utána. Hová? Hová? Az autó száguld. Emberek állnak, szemüikkel követik.

Az Oktogonon egy katona leesett az autóról. Behasította a fejét, folyik a vére. Feltápaszkodik. Arca sápadt, véres. Finom selyemzsebkendők törlik a vért.

— Sebaj, — mondja a katona — katonadolog!

A Newyork-kávéház előtt megint sok ember jön. Rendőröket visznek a vállakon.

— Mi az?

A következő pillanatban mindenki tudja. A Hernád-utca 14. számú ház bérlői, *Herzfelder* Róbert és *Toka* György felmondották a lakást *Mautner* Józsefnének, akinek az ura katonának vonult be. *Mautner*né szomorú panaszt kitette az ablakba. Kis levélkét ragasztot az ablaküvegre:

Szegény asszony vagyok, az uram bevonult katonának. Nem tudom a házbért fizetni, a háztulajdonos felmondta a lakást és ki akar tenni az utcára.

A levélkét elolvasták az emberek. Egy ember, sok ember, fenyegettek, haragudtak, kövek repültek, ablaküvegek csörrentek. A ház-mester lezárta a kaput, a nép nekiesett, be-zuzta s emlékül, aki tehette, elvitt magával egy kis forgácsot. Rendőrök jöttek, hogy szétker-gessék az embereket. De az emberek átkarolták a rendőröket, a vállukra emelték és éltették őket . . .

Tíz óra. Tratra. Katonák vonulnak a sötét, messze utcákba. Mindenki őket nézi.

— Éljen! Éljen!

A tisztek szalutálnak, a katonák sapkájukat lengetik. Valahonnan feltűnik a nemzeti zászló. A tiszt szalutál.

Negyven honvéd a Ferenc József-rakpart 22. számú ház elé vonult. Ott volt a francia főkonzulátus.

— Abzug! Abzug!

A posztos rendőr mondta:

— Nincs az itt már!

A német konzulátus elé mentek.

— Hoch! Hoch!

Tizenegy óra. Thökölyi-ut. Egy katonai autómobil elgázolta *Huszár* János hároméves fiúcskát. Meghalt. A katonák leszállottak az autóról, tisztelegtek, a szemük könnyes volt . . .

Feketén csüng a város felett az éjjel. Dal, muzsika. Embertenger hömpölyög, katona, civil. Minden pillanatnak van története. A város az éjjeleket is éli.